

ARKIV.B
HAKKING.
N.IElsen
Roman

KAPITTEL

Opfinderen af stemmen er ikke en opfinder for stemmen finder selv sin bolig i en mand. Manden ligger. Nåh ligger du også i dag mens vejret lige så stille gløder vådt, fordi vejret gløder vådt, vinden ulmer ikke døsig, du, ikke døsig du, dig, dig skal der være mere end ikke ulm, så kom du op. Du kom op i mørket og fandt stemmen, du talte, men du dødede ud. Det hele gled og til sidst var opfinderen på Zoologisk museum. Bla. var en dinosaur et skelet på en *meget* gammel paraply nøjagtig og aftenen kom.

Opfinderen af Ole, vaskede sig længe (mestendels) ansigtet, det lange hår forkortet ned til blot et par mm. Pop. Opfinderen af Ole talte med sig selv, med den tydeligste stemme, men indeni stemmen lå en edderkop, lurede løs, vågnede den først ville hele Oles opfinder falde i alle retninger sådan som en opfinder af stemmen, i mørket, bedst finder en stemme og stemmen siger ikke andet end op, så man (opfinderen) slipper madrassen med fjedrene op, *i alle retninger*. Opfinderen af Ole tager sig lige en på lur ude foran Østre Landsret.

Ole stod længe med si. Hans hånd var en si mens farens hånd løb ud, læberne lød mens de løb – akvarellen stenede længe. Ingen hånd i hånd på trods af at Ole nok godt og vel har været de 6 år – og hvis man er seks år foran Østre Landsret vil man hellere med U. på Zoologisk Museum.

Et hus som et andet hus. Han ligger bevidst derinde med hende, gennem fingrene danser symaskinen som en *meget* gammel symaskine. Så selvfølgelig går de frem og tilbage, mens fuglene synger som et andet hav, havet kommer *lige* forbi, men det er for sent, at lave noget; det hele står så stille, havet kommer *bare lige* forbi, så de ser guders øjne på indersiden, men i morges *men* i morges. Nej, ingen lyde: Kun symaskinen, der var fingre helt små klippet, men ansigtet var også et andet, et mere ansigt, han siger ikke noget. Denne stilhed. Ude i entreen står en mand han har praktisk nok masser af lommer. K. siger ikke noget til lommerne. Det må du selv om. Du er arresteret, min mand, men mere 'De er arresteret'. Hen mod dinosaur – et *meget* gammelt museet er *helt vildt* gammelt, der er bare de her malerier, et hvor Daphne (åh hans elskede syning) Alle huller. Vi ses. Så til processen, mange mennesker, ikke hverdagskost; med en vaskeægte morder, K. ved ikke, han vender og drejer sig, søger asyl, søen er *meget* god, ordentlig praktisk – åh sygt nok – men det er sgu da nok. K. synes ubeslutsom, dommeren, hun, hun hænger noget i ansigtet, huden er gul, huden hænger dødt og foldet – men lige derinde og under søens rolige overflade ikke en hud foldet rigt foldet folder rige på folder og meget gule, K. spørger naturligvis opsynsmanden, men han er fra Skotland, en skotte, skud, hele retssalen farer sammen *hvor var De også den aften* – her mine damer – uret viser fem hurtige slag som fem hurtige slag og de slår enten morgen fem eller aften fem, muligvis, de tunge øjne med låg som *meget* massive folk på, tunge, fedladne – advokaten *Eksamen* nej. Vi må også videre. Hvem var ikke ræven var ikke hvem sagde noget – hvem pegede denne ene gang og skældte ud indtil kniven farvede et rødt lille hjerte på den ældgamle regelbundne forklæder som forklædet?

KAPITEL

1. WANU?
2. Jeg tror lige at jeg må tage 5 minutter
3. 'ser lige på det' meaning 'Leeeeeave me the fuck alone or I'll die'

Take one Ole står i de meget store støvler. Støvlerne er for store, men far siger, du vokser vist ud i dem som en ægte ... han bliver tåget afhørt af en mand. Denne mand lader sig ikke bare feje af med usle krummer, men han er sulten nok.

Take two Goddag, WA SKU D VÆRE? Støvler min søn skal ha nogle støvler, men maskinen er for længst udgået engang var den da også butik, nu arbejder Ole ikke for at vokse ud af sig i støvlerne, han stopper helt sin hånd i fars.

Take three 'Sågerne'

KAPITTEL

O gik lige. Kom forbi Statens Museum For Kunst. Der er så meget regn i dag. I dag har det regnet hele dagen. Det har regnet kraftigt. Vejret har regnet. Der er ingen større mening med regn, andet end regn regner. Mit vindue med udsigten til regn er plettet af dryp men af mange dryps – og så regner det sgu. Det vil vist ikke stoppe op, med sine dryps, det lyder tarveligt. Jeg ved det. Han trak et navn fra en tombola *Lise Nielsen* stod der men han sagde *Louise Hansen*, for engang var han kæreste med Louise Hansen og han elsker hende stadigvæk, så han løj og præmien var en tur i byen med ham selv mens modellerne gik på en flydende bro. Optager du? Optager du? Skal man altid huske, at spørge, VOOOOOOOOV det regner meget. Det kommer nok til at regne i aftentimerne også. Det regner så meget, over det hele. Vi gik ad nogle stier – vi gik bare og det regnede – det regnede så meget.

Det regner.

Ja. Du. Det regner.

Tror du det bliver ved?

Jeg tror, at det bliver ved.

Hvad så?

Hvad mener du?

Jeg mener: det regner og dit hår er vådt.

Ja mit hår er meget langt, synes du, at det skal være korter?

Hvor kort?

Slap af. Ikke som dit hår.

Hvad er der i vejen med mit hår?

Lise Nielsen og Louise Hansen

KAPITEL

Jeg mødte naturligvis aldrig Watt de dage hvor vinden blæste mere end han kunne li det. Jeg gik selvfølgelig også kun ud i min have, når solen skinnede på en særlig måde, så når vinden var rigtig i styrke og solen passede mig mere end perfekt fandt jeg altid Watt i hans have og jeg kiggede over min hæk (farlig rusten pigtråd), og Watt kiggede over sin hæk, vores øjne låstes af hinanden. WEM taler egentlig?

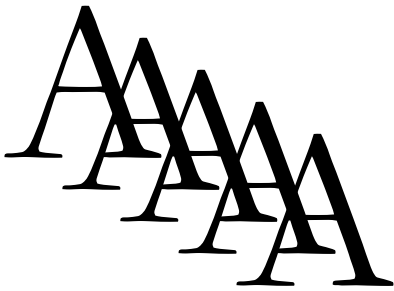
KAPITEL

ARKIVB

ARKIVB

Langt under jorden. Han går lige *dér* og han smiler og fløjter. Han er død nu. Men engang levede han og var glad og rask. Mak. Han kunne snildt tage 100 armbøjninger. Men arkiveret til ukendelighed under bogstavet B den B altså den B hash en vertikal kavalergang, ganske fritgående den skæv den er gået da.

KAPITEL

KAPITTEL

Jijili Jeg så en mand i bar overkrop, lignede lort. Han var lige ved at blive kørt over af bussen. Jeg forestiller mig hans have blive kørt over, men han blev ikke kørt over. Buschaufføren dyttede af ham, men han vågnede ikke mere op af den grund. Han slog sig på brystet som om han sagde JEG GÅR HER. JEG GÅR HER OG HIMLEN ER SYG I HOVEDET AF BLÅ. Blå mærker. Hans haver. Himlen elektrisk hav; hvordan overhovedet forstå noget som helst, andet en mand. Hun stank langt væk af hostesaft, er det nænsom kærlighed? Normalt? Haver. MANGE HAVE HAVER HAVE HAVEST – *harvest* fugleskræmsel DET var jo det hot jo det var det han var men med brun hud, solen. For fanden solen. Men nu er himlen bare så blå, i går pissede det ned, hil. Løs. Løver så mange løver så mange løver *i hvert fald* tre. 3 løber hen til 3 løver. HELST sikkert som *helt sikkert* hilst sikker rustning, arm, gennem Nilen – så hej. Lang lange længere – vi ses. Stikker.

KAPITEL

H
a
n
d
e
r
m
e
d
f
a
l
d
t

KAPITEL

Himlen er SÅ blå. Så blå. Jeg tror at det bliver varmt i dag. Fandens. Kom du forbi; du kom forbi – vejret som altid krads! varme.

Vi manglede en stol, vi havde i alt fem stole *det vil sige* 4½. Den ½ var mere halv end hel. Den kunne vi ikke byde vores gæster på, så vi smed den på møddingen hvor også fluerne summede. Drone, drone, drone dukke.

Mange øjne. WASATAN er det mand mandag? Det var det nok. Vi fik sild, vi fik de sidste sild i Irma. Så vi var klar. Og kaffe ... Nej, vent: Udgangspunktet var blå, blå himmel, tæller du øjnene. Millioner af øjne. WA på sendefladen? Se! Ser vi det?

HUNK OF BEEF.

KAPITTEL

EN ARM MANGE ARME TO ØJNE MANGE ØJNE. HUD? HUD DEN VARME BRUNE. BRUNE ØJNE JOVIST BRUNE ØJNE. KOM HER. KOMMER HER. SER LIGE IND I ØJNENE. LIGGE VED POOLEN. DEJLIG DEJLIGE DEJLIGSTE. SLEM DRØM. DRØM OM TRØJER. DRØM OM TRØJER EN VINTER. ET SELVMORD, HAN DRAK, SIGER DE, MEN OGSÅ EN HUE OG EN HUE FORDI DET VAR VINTER LIGESOM DRØMMEN LIGESOM VAR VINTER OG DET VAR VINTER OG JEG MANGLEDE EN TRØJE, SÅ EN MASSE MENNESKER ALLE MED PRAKTISKE LOMMER I TØJET. SIKKEN SERVICE. TILBAGE PÅ STRANDEN GIK EN MAND MED EN TERMOKANDE OG HÆLDTE KAFFE OP I TERMOKANDENS LÅG. HVOR LÆNGE HAR DU STÅET HER SKIPPER? SIDEN DAGGRY. FUCK. MIN RESOLUTTE – NEJ FRAVÆR. DU ER HELE TIDEN VÆK. NEJ, JEG STOD JO HERNEDE OG FISKEDE. NÅRH OK. MEN HILS PIGERNE DERHJEMME. JA DET GØR JEG. OG HVAD MED I MORGEN? I MORGEN? VI SER PÅ DET. JA, MEN HILS ENDELIG FAMILIEN JA OA. OKA, OKAY. ALT ER SÅ FANDENS GODT; MÅSKE JEG OVENIKØBET DRØMTE OM NOGET, NÅRH JO, HAN DRAK EN TIDLIG GRAV. DE GAMLE LIGHTERE PÅ BORDET ALLE LØBET TØR FOR GAS, EN KIRKEGÅRD? VI GIK PÅ KIRKEGÅRDEN, MAN GÅR ALTID PÅ KIRKEGÅRDEN NÅR TO FORENES. MAN GÅR ALTID PÅ KIRKEGÅRDEN, NÅR BARNET GÅR IND I DE VOKSNES RÆKKER. VI BOEDE I ET RÆKKEHUS, EN MORGEN VÅGNEDE JEG MED HUL I HOVEDET. SÅ VAR DET JOJO OSSE AT JEG GIK NED TIL SØEN OG FISKEDE MEN IKKE SOM

KAPITTEL

de vækkede hinanden skiftevist og sov under den varmende sol der hældte sammensmeltede små totter vat ad helvede til eller Ulla og Anders delte en flaske hvidvin og gik hjem igen så de gik hånd i hånd ned til fjorden og Anders slog smut med flade sten henover havets rolige overflade de vækkede hinanden skiftevist og sov under den varmende sol der hældte sammensmeltede små totter vat ad helvede til eller Ulla og Anders delte en flaske hvidvin og gik hjem igen så de gik hånd i hånd ned til fjorden og Anders slog smut med flade sten henover havets rolige overflade de vækkede hinanden skiftevist og sov under den varmende sol der hældte sammensmeltede små totter vat ad helvede til eller Ulla og Anders delte en flaske hvidvin og gik hjem igen så de gik hånd i hånd ned til fjorden og Anders slog smut med flade sten henover havets rolige overflade de vækkede hinanden skiftevist og sov under den varmende sol der hældte sammensmeltede små totter vat ad helvede til eller Ulla og Anders delte en flaske hvidvin og gik hjem igen så de gik hånd i hånd ned til fjorden og de gik hjem udmattede og oppe i hinanden med fingrene fra kusse til stål fra røvhul til mund. Mund blev bronzeret og munde gabte den rolige våde. **ak** HJÆLP!? Han & Hun mistede hjertet til ham jordbærfarvet og ud på jorden blot blod og hug haps sagde han. Dernelle hjertes og hjertes engang med vinger som skyer og nu stækkede skyer som vinger fangede Ulla & Anders hinanden i hurtige hidsige kys. Mens de lå der og solen skinnede sang fuglene som lightergas fra skyerne. Men hvem havde kastet stenen ind gennem glasset fra fuglenes struber og ødelagt søndagens middag hvor han ikke kom som lovet? Hun fik en klump i halsen. Hvad føler han for mig? Føler han hvad jeg føler; at ingen ar findes og ingen andre mennesker findes når vi er sammen? En stemme i hende sagde LUK ARRENE LUK ALT UDE højt. Hun lå i sin seng og bildte sig selv ind at han ville komme næste dag og have favnen fuld af sting fordi han havde båret en tyve sorte roser med hovedet først gennem hendes rude og taget toget og trodset reglerne og røget i en kupé reserveret for en skoleklasse og fået dårlige tænder med dårlige rør og ånde som en hund i en legionærs lænke der, fortvivlet grundet druk, faldt omkuld i hele endevæggen som en bygning chimpanser havde fløset som arkitekter. Bygherren forstod det noget fortyndede sprog de talte, dem i rus og i fart rutsjende op og ned af hinandens rygsøjler og oppissende vandfald af tale bl.a. om vægge af tørret lort og om næste duktur. **ak**

KAPITTEL

Jeg tror kaffen er ved at være færdig. Han, Anders, Ullas kuller og kilde til velvære i maven, en flok hvirvlende opOP sommerfugle. Han er bare så dejlig. Røber Ulla overfor Bitten med blus i kinderne som et skib, forlist i forelskelsens ocean, der bestemt ikke er hensat til stillekupé ('Silence Zone' står der under 'Stillekupé' i toget hun tog mod København for at finde ud af om det kunne være Stens kone, Sten hun havde haft affæren med tidligere, der var skyld i chikanen, Sten og hans kone var flyttet, så turen, som Ulla håbede på kunne opklare mysteriet om chikanen hun blev udsat for opklarede intet). det er sånoget med at skride og efterfyldende rende sig selv men det takker Ulla ingen for skulle bare alskens var det andet (nu i tank) en morgen samlede fuglene skyerne og skyerne samlede ikke en skid og så er det svært at tænke på så og hvis jeg nu, det tanker Ulla op med men sandheden menneske men for meget som slebne hænder i kummer nedfrosset hjerne jeg beklager Anders men ser du andet end sort som COMABAT COMBETANT men der er noget i luften en luft vi vader i med et langvarigt langdistanceforhold til fortovene men du taler ikke du taler OJO men det fører ingen veje som hvis nu man tænkte, jeg mener tænkte sig om kunne den skjorte han stod i være ham mere ene og end om end han kunne ikke være den skjorte men han stod og malede og heden hvor mange celsius over thetop tik jeg, mit pis er sort mit blod er sort og farten er ingen ven og holder de ikke snart kæft med deres retningsskifte i samtale fra pinligt over til kongen af pinligheder hvor mange i seng og hvor mange bagfra LÆS DOG SKILTET bønnen Ulla indvendigt og kigger slået ned i blikket ud af vinduet men det er også forfærdeligt at hunden ikke goede som den plejer og gravsten er men og men er Anders og Anders er menneske og stammer kun nervøst da de ligger og forsørger hinanden med hemmelige sandheder om alskens det bare for sent Ulla vil ikke have hun træder væk hun tager sin cykel og cykler hjem igen og i morgen kan hun måske tænke, har han hele tiden været ventende på mig cyklende til ham. Han maler og han maler og han taler og hun lytter og alle kommer ud af munden på Ulla, *alle* hun har delt sten med men listen er i grunden kort Sten er delt sten og røg på plads – og det er det dejligt dejlige dej hun smelter dej i hænderne på Anders ingen sten det sgu nok mere nej brystvorter hårde som sten og astma og røg men ingen røg kun et rødt lys ud af ingen tænk ting tænk ting som ingen i deres vildeste fantasi kunne klæbe Ulla på plejehjemmet med og ærligtalt ingen løgn kun et skrælet løg på bordet sugende alt for mange døde til sten perler i den opadgående temperatur. Ulla er kommet hjem igen fra Anders' lille landsted, hun har regnet ud at det tager 30 min på cykel hun har regnet ud at hendes tur frem og tilbage tager 60 min – og hvor mange gange har jeg besøgt ham denne uge? Omkring 480 min frem og tilbage *bitting the road* det ved at blive helt seriøst som at se sig selv skide.

ak

KAPITEL

OIOIOIOI COCIO OIOI COICO WA MÆ MATILDE MOKKA FUCKER. COME BACK TO AEGYPT BABY!

Vi sad rundt om bordet, solen skinnede, regnen havde silet ned, men et par timer før gæsternes ankomst havde solen skudt igennem – så *naturlignis* følte vi os heldige. Om to timer kommer gæsterne, tante Rosa. Ja, om to timer kommer gæsterne. Det døde ud af hendes mund. Tante Rosa vidste at Nick var færdig, hun sad med gamle Dommer Sullivan og drak noget saftvand, ude på verandaen og verdenen var så ny, Lucy var kommet hjem og var det ikke bl.a. hvad de fejrede med deres saftvand. En halv sejr, brummede Dommer Sullivan. Hvordan nogensinde forklare Lucy at hendes far, den eneste mand i hendes unge liv var morder og idømt morder og idømt livsvarigt fængsel. Nu skulle Lucy bo hos Dommer Sullivan of tante Rosa. De havde hejst flaget og flaget messede mæslinger i den dybe blå. Blå som øjnene i Lucys ansigt.

KAPITEL

Og sådan en undvegen gik omkring i roverkostume. Han bar en dolk i bæltet. Bukserne var brede og matblå. Et skærf hang ham om det smalle liv. Hat og hår anskueliggjorde uforfærdetbedens princip [...] Frakken var unægtelig noget luvslidt, men immervæk med pelskant. Farven på dette udstyrsstykke var en ikke alt for grøn. [...] Øjnene skinnede blåt. Der lå samtidig noget blond i disse øjne, som på det inderligste foregav at ville være kindernes brødre. [...] Pistolen –

JAIX et bang. Et sønderrivende de dårlige nerver BANG som ilden gennemslikkede løbet ud.

KAPITEL

HEY ørerne lossede rundt; ikke et undfanget nyt Europa – slaverne spiste løs. Bandede rotter ad rotter det blus af gebis med fortænderne som en ansamling lettere forskudt sømænd stive af den stive vind til kuling, men himlen var jo blå. Ja, Danny, himlen er blå. Så vi ses under solen godt gået til den alle vegne skinnende trone af knogler – *dér har vi været*, svarer Daniel. Daniel er Lucys kæreste under den blå himmel og solen fakler og vakler – *HEY* udbryder hun rund om munden og fortsætter *LAD VÆR*. Så jeg lader være med bedste mine på mit ellers kommet i alle retninger ansigt ind i en telefonboks mens glasset omkring mig splintres – siger jeg. Jeg da er der er menneske *SPLINTR LØS FUCKFACE LUCE FUCK* løs. Hun kigger op på mig med sin elskers sæd i ansigtet – skyder lige et smil af på mig. Ses.

KAPITTEL

Sikken dag. Jeg kørte i bus, kørte med 6A hele vejen til Hovedbanegården, nej det var 1A jeg kørte med 1A og jeg kørte gennem København og måske regnede det men jeg lagde ikke mærke til det for da solen skinnede som nu og vinden ikke sagde noget så sagde jeg en hel masse ting til mig selv, for jeg var *naturaligvis* bange – jeg skulle op ad trappe i opgang 2B men først skulle jeg ind på området gennem en låge., Gitterværk immervæk som et *meget* gammelt skelet på en *meget* gammel. Græsset var nyslået og et springvand sagde med dråberne sprintende omkring, 10 grunde til at dø! 10 sprint i den nye regn. Det var vel morgen for nogen. Her tænker jeg selvfølgelig på at ikke alle mennesker står op klokke otte, OTTE mennesker OTTE menneske, en mand gik omkring å området og fejede blade sammen, Jeg havde været der en vinter og der var han der ikke – så hvad lavede han i grunden på grunden, hvad var hans job – salige zae trit omkring trille fra fuglene – dagen nyvågen nyvågnet: fabulous. Sådan udbrod jeg rød i malingen.

KAPITTEL

LUCY: Musik spil mig mosaik af musik.

DANIEL: HEY! Perfekt.

LUCY: Skal jeg have det sidste ord?

DANIEL: Nej!

Men så svømmer det også over af musik, de helt rigtige toner sådan en eftermiddag med masser af aske. Så du hvor jeg lagde min aske? Jeg så hvor du lagde din aske urne – sig mig dit navn heks. Nej herre konge, skån mit liv.

OP ad håret prins op som OP ad håret og find hende lille og uskadt og heksen? Mit hoved røg af en sving i svinget – A OK. Siger prinsen. AF med hovedet. HAPS en hult hund. Altid en hund. Meget vigtigt en hund. En sund og rask hund. Tager heksens hoved og løber langt ud i horisonten mens solen går ned ekkoet af rosa skyer med skindet DOWN.

KAPITTEL

Men jeg sad længe på baren. Drak en øl.

Da jeg var kommet var det tidlig aften og der havde ikke været et øje. Bartenderen var glad for at se mig, så han havde noget at lave. Jeg bestilte den ene øl efter den anden.

Efterhånden levede stedet op. Især et bord med unge piger fik støvregnen ufo. Fik den så meget ufo. Jeg holdt mig tørlandet og ørknen der før havde været halsen var nu så elegant smurt. Ordene væltede i mig.

JEG MÅ DIGTE. JEG MÅ DIGTE. Jeg væltede ned ad barstolen, svinet kunne sgu dreje.

KAPITTEL

STODDER, var hendes udbrud da min hånd håbløst rørte hendes røv. Så jeg forlod straks min frakke.

KAPITTEL

I enden valgte hun Lasse *née* med enden valgte hun Lasse. Lasse tog et smæld gebis i smil. Han ku det shit. Langt om længe kneppede hanekam Pete hende langt om længe. Vi sagde sådan nogle ting til hinanden mens vi i grupperinger løste matematikopgaver. Ringmusklen sprang og der kom lort ud over det hele. Sådan sagde vi, nikkede og grinte, shit, brast Lasses mund.

KAPITEL

Et under hverken mere eller mindre. Tak. Det skal siges at jeg skyndte mig at takke fysiklæreren for karakteren.

Han havde små briller og stort mørkt hår. Nu husker jeg selvfølgelig ikke hans navn, men han var gift med matematiklæreren Maibritt – og engang vil jeg heller ikke huske hende Malone engang. Malone er to. Karl Malone fra Utah – en – en – en – en vaskeægte valsende ZEB. The Mailman og nu er Malone en sniksnak.

KAPITEL TOMBOU

Jeg gik med lidt blomster i favnen, har måske været omkring 5 år og ganske lille, spinkelt udseende drenget lak lasket lam – AI jeg dør her ... optager du stadigvæk? ... nå okay. Kirkegården lignede sig selv, det stumpe areal – oversigt – lige et matgrønt skilt med gule bogstaver – oversigt over kirkegården en-ganske-glimrende-vej-til-de-dø MEN og; OG nu er vi DK, sgu der i Sucre stablede man ligene lodret lagde dem ovenpå hinanden og hver familie forseglede graven med de flotteste farver og flag. Vi vidste ikke noget skiltet ikke vidste og det var nok.

KAPITTEL

Hun havde meget lange ben *eller* måske har hun stadig lange ben *selvfølgelig* hun ER lange ben endnu.

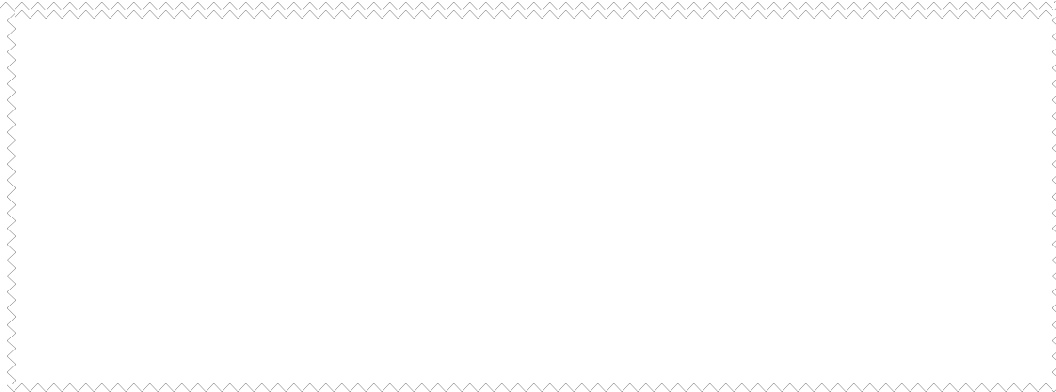
Jeg kom bare gående. Mine ben er ikke så lange. Jeg sagde naturligvis ikke noget om de lange ben – og var *er* de netop ikke lange fordi mine ben er korte? Altså de lange ben var meget lange fordi mine ben er meget korte, *men* jeg har set kortere ben end mine, men hendes ben er meget lange. Så lange. Jeg husker dem som var det i går. Jeg husker også hendes røv. Hendes røv var dejlig og hendes ben lange. Nu ved jeg ikke hvem jeg er. Hvem er jeg? Jeg taler mens mine hvide ben vokser og knager som bornholmerure og ind og ind flyver tusindvis af gule tusindvis af gule med kløerne udstrakt i lange ben.

Men HEY *alt er jo godt. Fik du mit brev? Skønt.* (rullen med øjnenes hvide stampe, stampe rundt).

Hvad er planen? Eftermiddag lige om snart men morgen først og hvad så? WASSÅ ondt i tænderne og tandlæge i morgen. Mogens ku han hedde osse noget andet noget dyrebart MONK THAT JEWEL.

- Monk
- Monk
- Monk
- SHISH
- SHIS
- -----
- -----
- -----
- ----- MONK MSUEUCIS
- MUSIZ
- -----i _ -----o ----- _ ----- æ

KAPITEL

KAPITEL

?

Monk deadly dead

f. 1945 -

ead ad Ed happen sie eine monk

KAPITTEL

Går lige lidt	går lidt	gående her	her går én og han går	gik
forbi kommer	går lidt rundt	step forbi	kom her	kommer ikke her
gik igen	sagde 'hej'	sagde 'hej' som om meningen	men igen	en
vaklen forbi	mange i gaden	mange mennesker	alle går	enten
OP <i>eller</i> NED	enten går mange	meget	hurtigt går nogen	forbi
mig og jeg sad jo her	men jeg sad ikke		jeg gik hurtigt	rummet maledede efter
mig jeg maledede rummet hvidt		hvidt som en støvet sø på	en flue	en flue
sagde sum	summende gående	kommende stikkende sitrende	øjendlåget sagde	men
ikke det samme som før		eu	rummet hvidt	meget hvidt kom
gik så	rummet hvidt	et meget hvidt rum	kigger	ikke
kom forbi	rummet med en dør		det hele meget hvidt	o i e o i
e vi sagde ikke noget		vi sagde ikke noget	sagde vi noget	her i
mørket er rummet ikke hvidt men vidt omkring sig		sådan	vi aede ikke	noget
kaldte og af savnet		sagde vi noget	vi sagde da	ikke noget
rummet var hvidt		og fluen lå oppe pga. nede	ed forbi	NED
forbi vi kom forbi	klokken var mange	slagene var tunge	ungt nok	nej vel
ikke jo minsandten	er det ikke	jo æggemanden jo	Æge	BLI V
Går lige lidt	går lidt	gående her	her går én og han går	gik
forbi kommer	går lidt rundt	step forbi	kom her	kommer ikke her
gik igen	sagde 'hej'	sagde 'hej' som om meningen	men igen	en
vaklen forbi	mange i gaden	mange mennesker	alle går	enten
OP <i>eller</i> NED	enten går mange	meget	hurtigt går nogen	forbi
mig og jeg sad jo her	men jeg sad ikke		jeg gik hurtigt	rummet maledede efter
mig jeg maledede rummet hvidt		hvidt som en støvet sø på	en flue	en flue
sagde sum	summende gående	kommende stikkende sitrende	øjendlåget sagde	men
ikke det samme som før		eu	rummet hvidt	meget hvidt kom
gik så	rummet hvidt	et meget hvidt rum	kigger	ikke
kom forbi	rummet med en dør		det hele meget hvidt	o i e o i
e vi sagde ikke noget		vi sagde ikke noget	sagde vi noget	her i
mørket er rummet ikke hvidt men vidt omkring sig		sådan	vi aede ikke	noget
kaldte og af savnet		sagde vi noget	vi sagde da	ikke noget
rummet var hvidt		og fluen lå oppe pga. nede	ed forbi	NED
forbi vi kom forbi	klokken var mange	slagene var tunge	ungt nok	nej vel
ikke jo minsandten	er det ikke	jo æggemanden jo	Æge	BLI V
Går lige lidt	går lidt	gående her	her går én og han går	gik
forbi kommer	går lidt rundt	step forbi	kom her	kommer ikke her
gik igen	sagde 'hej'	sagde 'hej' som om meningen	men igen	en
vaklen forbi	mange i gaden	mange mennesker	alle går	enten
OP <i>eller</i> NED	enten går mange	meget	hurtigt går nogen	forbi
mig og jeg sad jo her	men jeg sad ikke		jeg gik hurtigt	rummet maledede efter
mig jeg maledede rummet hvidt		hvidt som en støvet sø på	en flue	en flue
sagde sum	summende gående	kommende stikkende sitrende	øjendlåget sagde	men
ikke det samme som før		eu	rummet hvidt	meget hvidt kom
gik så	rummet hvidt	et meget hvidt rum	kigger	ikke
kom forbi	rummet med en dør		det hele meget hvidt	o i e o i

e	vi sagde ikke noget	vi sagde ikke noget	sagde vi noget	her	i
mørket er rummet	ikke hvidt men vidt omkring sig	sådan	vi aede	ikke	noget
	kaldte og af savnet	sagde vi noget	vi sagde da	ikke	noget
	rummet var hvidt	og fluen lå oppe pga. nede	ed forbi	NED	
forbi vi kom forbi	klokken var mange	slagene var tunge	ungt nok	nej	vel
ikke	jo minsandten	er det ikke	jo æggemanden	jo	BLI V

KAPITEL

Yoyo det var skam fint. Du kom lige bort. Borte kom blæsten med dig, det stank langt væk af fed fordøjelse. Den dag kom du. Med vinden i håret rakte du dynen en arms knyt i puden. Guder! Udbrod jeg rødere endnu, rødderne var nede på tanken, men vi måtte ikke købe øl for manden. Pis. Det handlede jo om øl. Hvordan fik vi øl? Vi ventede da ikke 7-9-13 år – Mugge solgte mig øl, men det passer sgu da heller ikke, jeg kan bare ikke huske det som en ond ånd, pust. Lys? Jeg bedøver sanserne lange gade, tromme, tromme, benene trommestikker stik i rend *boys* SMOG røgen. Jeg købte noget mad. Så helvedes mange pizzeriaer i Allerød – bliver aldrig tæt ved træk træet. Træt mig skat, men i morgen slagter jeg en stilhed for nonsens *med* nonsens nej lyt. Benene trommestikker rundt fandens at være narkoman rendt rundt efter dine læber *ojo* jeg husker du bed dig i underlæben og så forvirret ud. En heks boede i det hule træ. Stak løs med ilden. Duften af bræk, en ny dag, nyere guder end et skide tv FREM – nej småsten på kirkegården langt om længe. Forfærdelige røde lygter lamper med rispapir rundt omkring – hvor kom strømmen fra, stønnede nej sang jeg langt ind i dine bryster. Du er så dejlig og jeg vil gerne synge for dig hver dag men mine hænder er så skarpe – se det slot – mine hænder er så skarpe, en klo knyt bindeled armen. Røvhul på albuen? Den praktiske tanke; Mugge købte øl. Amerika vandt olympisk guld i basketball. Eller vendte nogen efter mig, med riven op gennem jorden, nej i sagen, sagt godt nok kort slagtet. Find dig i mig eller find dig i hvad som helst. Grænse?

KAPITEL

Miles Davis **On the Corner**

Miles Davis **A tribute to Jack Johnson**

Thom Yorke **The Eraser**

Radiohead **Kid A**

Radiohead **Amnesiac**

Fordømt, lebende slanger, *Snakepitt of souls*, hej Volvo. Smukke maskine, huden helt nyistandsat – så vi satte os under månen, månen fortsat enig endnu, ene konge, kom – hun tog min hånd, ny hud, nyt liv, hvor kom slangerne fra? Himlen åbnede sig alo, alvorligt – det væltede ned. Læser du stadi min hånd blinde stodder, linierne dør lidt om det var sådan? Hun aer min højre hånd, sådan? Kloen dør lidt men farvekridt – nej, svarer jeg. Jeg bliver bidt nervøs når hun gør sådan noget yt noget. Men musikken så? DOOOZY MOOOOONY gab tusindgab WOUND EXIT.

ecucycyc

KAPITEL

tast stjerne hvis testamentet skal makuleres

tast testamentet hvis stjerne skal makuleres

Makelele glimrende fodboldspiller

test sjter tjert test tast tys tysna stjärnor

tæsk løs – nej jeg glemte noget. *I morgen findes systemerne igen* [udlånt] *Din misbruger* [udlånt] *Ulysses*

[udlånt] *Trappe Tusind nr. 1* [udlånt] wo hen worry whorth down dop jeg mener naturligvis dop.

Dop som dop. Dop den helt naturlige dop ovenpå en anden dop. Dop dopet i lommen. Dop så

efterfølgende en dop til munden. Røgen summer og faklerne lyser; *vi* ved vi er hjemme og alene

når hun smidt sagt skidt dop den dop op og ser med sine dop ind i mine dop. [Drop] *it rained all night.*

KAPITTEL

Vi gik lige en tur. Vi gik ned til stranden, havet væltede frådende, knækkede ikke, havet knækkede ikke, bølgerne frøs, det må være en *meget* kold muskel. Hånd i hånd gik vi. Så gik vi hjem igen.

Man skal ikke være bange for knækkende hav, men fryser det. Det må fryse, vi forestillede os det værste; at indianere ville komme væltende, men myrerne væltede frem fra jorden, himlen var så sort og midt på himlen hang månen fuld – jeg kastede en sten, trådte ikke hvor mine myrer trådte deres stier – jet tav joux tav da trav da trav – travle. Der sker ikke så meget ved at slappe af. Hvad kan gå galt? Din røv er så indbudt. Dine bryster rimper løs, det trampede vejr med dop og dop, ringe i vandpytten, store dråbers dop og atter dop, fra en meget høj sang, mærkede hun køkkenet af. Vi dage vi dage var at sidde med dig, på dit værelse, du havde plakater på væggene. Man dør lidt senere, men nu videre. d. 4. april læste jeg op. Jeg havde de dårligste nerver – nu drømte jeg i nat, at han var død, han ejede et udsalg, udslaget for døden, den døde, ånderne – kom nu mand – kom nu mand – jeg satte mig forsigtig bag på hendes *din* cykel – vi cyklede gennem Rønneholtparken, jeg mødte Martin – har ondt i tænderne – har pi har pi har – jeg har spist kage.

Men hvad så? nu, spurgte du. Jeg skrev en *meget* lang malet gang. Men i morgen sejler det hele. Ecco som ekko, kæden, den mange ramlende kæde af myrer, lige indenfor, så 'hej' men det var naturligvis ikke noget. Blomster – jeg brækkede mig en busk – busken sagde ikke noget. Ærligtalt så ville en talende busk med flammer i være noks – nu glemte jeg lige noget vigtigt – S-toget holdt stille mellem Holte og Birkerød. Jeg er søen ræd for rød.

KAPITEL

Finde Deleuze og Guattari CITAT om BLOMST ift. RHIZOM. Nej, glem det SLEMT.

KAPITEL

Prince Ruspoli trak den mørke frakke op, han trak den op med hænderne i lommerne, så det lignede et skørt. Han blev træt af denne stilling af løftet skørt – tændte sig en cigaret.

Begravelsen havde hentet nære og fjerne slægtninge til prinsessen.

(Prince Ruspoli appears staring in gallery 2,15 – Kirkeby)

KAPITTEL

*Den Lysrøde Panter efterligner ingenting, reproducerer ingenting; den maler verden i sin egen farve, lysrødt på lysrødt, det er dens verdensblivelse, dens måde selv at blive usynlig og ikke-betydende på; den laver sit brud, sin egen flugtlinje, den følger sin egen "ikke-parallele evolution" hele vejen igennem. Oversat af Niels Lyngsø/
Deleuze & Guattari/ INDLEDNING: RHIZOM, TUSIND PLATEAUER*

KAPITEL

Tænkte på at male min hånd lyskurv evigt rød STOP så kunne jeg klaske dig STOP seriøst STOP ring til mig en dag, jeg sidder bare hos Mikkel sammen med Prince Ruspoli og Bob STOP ASAP? No WORRIES.

KAPITEL

Musikken gansh kvalt: i hovederne ildhovederne: Sammy, Lone, Mel, Dick (Richard), wut? Dick alle vegne men med smilet ført frem. Hvorfor er jeg så afhængig af dårlige tænder? Hun kastede op. Hun kastede op. Jeg hang lidt ud i LA. Drømte ikke den nat, men den næste stod det på *red eye* mod Ohio – jeg havde ingen penge, ingen bagage men jeg vidste nok godt at Mam ville trykke mig omkring med de store fattige på stof fedladne arme.

KAPITEL

Velkommen hjem.

Tak.

Hvordan var maden?

Du ved...

Så skrækkelig?

Ja, men jeg skulle hilse, fra Lucy.

Tak.

I betyder jo så meget for hende...

Sikkert *på grund af* hendes egne forældre.

Ja, virkelig en tragedie.

(Dick Richard Dick Richard n' Pape)

KAPITEL

Lige en knap kranium det som det dog lyste af gammel måne. Jeg har altid tænkt på gamle gule måner som kranier bare uden mund, den mund. Munden var en mund. Vi huskede ørerne fanget som vi var på øen. 2100 postnummeret summede i os. Jeg læste artaud men i virkeligheden læste jeg Per Kirkeby. 2,15 og 2,15 er Ludwig Wittgenstein og 2,15 er sten en høj sten høje stjerne. Stjärnorne glimte glimt – hun havde det der glimt i øjet, men det var allerede blevet et brev for sent, så jeg lukkede lige øjnene i en gang, åbnede – lukkede (for anden gang). Trak vejret. Jeg må ryge lidt mere. Bare lidt mere: Men jeg er så fucking skæv. Som en sløv kniv gennem alle dages lagner.

KAPITEL

Jeg har tænkt det før. Den Lyserøde Panter bløder vel ikke lyserød maling? Nu bipper tlf og tlf vil give mig besked *jeg den elskede anden gud*. HVEM skriver. Klokken er ikke mange såh. Jeg må hellere tjekke efter. Det må da – nej vent. Virkeligheden er så virkelig og hestene blødende fra åbne for øjne, den smeltede is pisker ud ad næseborene mulen – fnyser – sneen overalt. Vi er omringet af døde. Ind i jorden, stanken af gader – ikke mine – mig – mit langdistanceforhold til fortove.

KAPITTEL

At det at. At hedder min kat. At kat er en hat, ci, ci, ci,

Hvor varmt i dag? Troperne higer os om anklerne og i junglen bor Hitler – nej i Miami bor Hitler
Jeg kneppede hende i går (Morrison på film) Poem? Sure.

KAPITEL

Nat er min hat, min hat har to katte siddende med en appelsin. De leger mus – mus og sømænd.
Verden er god. Jorden er giftig!

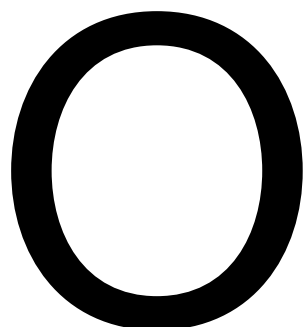
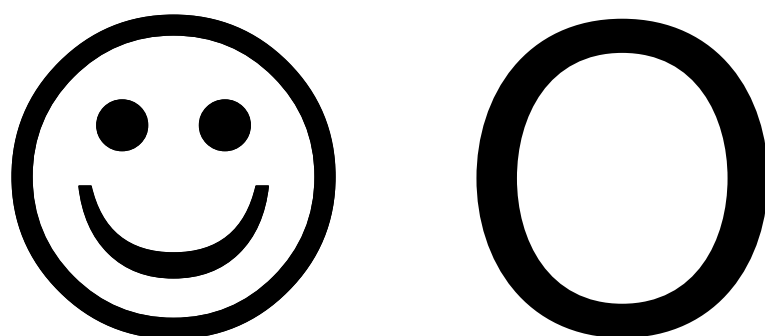
KAPITEL TEGNIN G FORKLA RET

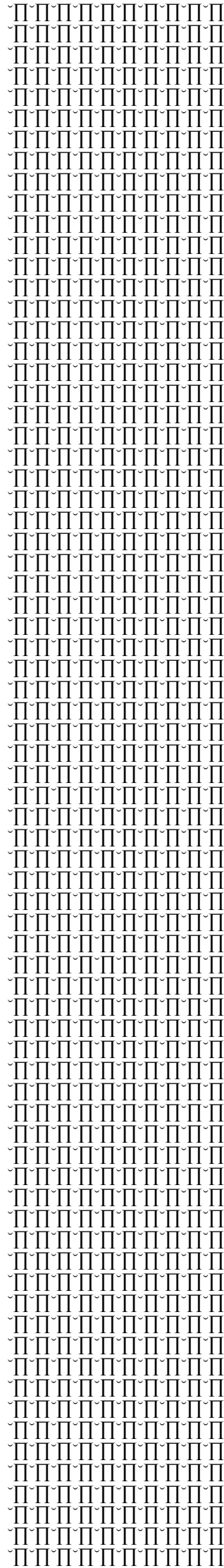
Der er et barn. Barnet rives af en klo, kloen er rød, ridset hastigt med rødt farvekridt, kloen ridser måske ikke, men måske: Barnet er i en badedragt. Barn, så? Lille voksne; lagene er fyld *aldrig* drømte jeg om dimensionerne – det handlede som alt om 180 km i timen – ikke tænke *jeg starter med a og slutter herovre ved b. a og a og aaaaaaaaaaaaaaaaa* falder sammen i farten. Barnet lever – det kan vokse og blive voksent som voksne!

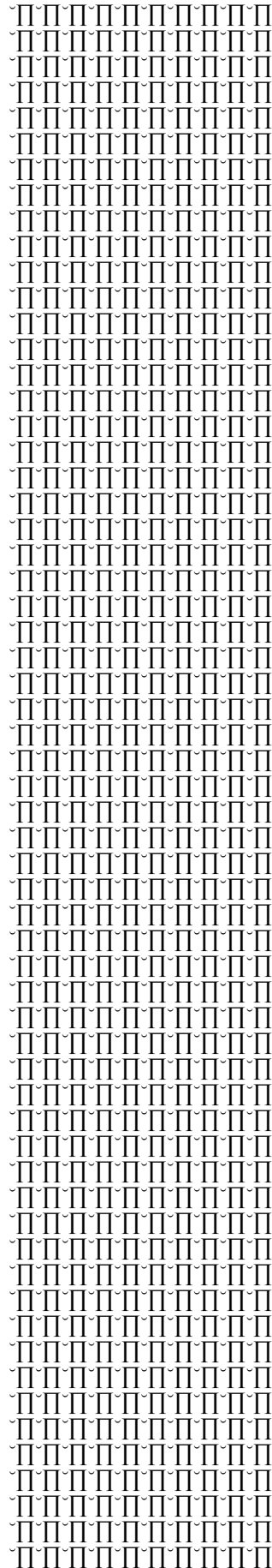
KAPITTEL

WOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOW CRAZY SKULL FUCKING DOWN DOWNINGSTREET. WO VA DU DA MORDET FANDT STED? SOLBRILLER. HÅR I EN ELLER ANDEN RETNING. JEG ER NATURLIGVIS HER. JEG HAR SIDDET HER HELE DAGEN, MEN NEJ: TIDLIGERE VAR JEG I EN GRÅ BYGNING. JEG KOM IND PÅ AREALET, KENDTE VEJEN, GIK OM BAG BYGNINGEN TIL OPGANG B, FRA OPGANG B SKULLE JEG GÅ OP TIL 2. SAL. DET GJORDE JEG SÅ. 'DØREN ER LÅST, BRUG RINGEKLOKKEN' STOD DER PÅ ET SKILT. SÅ RINGEDE JEG PÅ. EN MAND MED ET FINT OVERSKÆG ÅBNEDE FOR DØREN, ÅBNEDE DEN LIGE AKKURART NØK OP, TIL AT JEG KUNNE KLEMME MIN KROP INDENFOR. JEG GIK TIL HØJRE SOM SIDST. MANGE MENNESKER I HVIDT TØJ, DE MENNESKER DER GÅR I HVIDT TØJ SKAL LAVE MINE TÆNDER. JEG MØDTE MANGE HVIDKLÆDTE MENNESKER. 'RECEPTION' STOD DER PÅ ET SKILT, JEG GIK DERIND OG VED EN SKRANKE SAD EN DAME. JA, HAR DU EN AFTALE. JA, NAVNET ER RASMUS NIELSEN. JA, VÆRSGO AT TAGE PLADS. JEG VENTEDE I NOGLE GROVE STOLE, VENTEDE I LANG TID, JEG VAR KOMMET I GOD TID. JEG VENTEDE OG VENTEDE.

FIND
TRE FEJL

(Scepter summe ufo september alle man ombordt)

KAPITTEL

Antiroman betegner en roman, der bevidst bryder med romangenrens almindelige karakteristika, for eksempel James Joyces *Ulysses*, hvis handling foregår på blot en enkelt dag og ikke som i romaner generelt over et længere tidsrum.

WIKI

KAPITTEL

Jeg kan godt lide kaffen. Nu har jeg fået stillet kaffe til side under navnet Rasmus. Så kan jeg komme en gang om ugen og hente min kaffe. Det er en god ordning. I dag gik jeg derned og hentede min kaffe. *Den skal males til espressokande* siger jeg så. Men det siger jeg jo hver gang. Kaldte manden i butikken mig for Mikkel. En anden ekspedient sagde *kaffen står under 'Rasmus'* så hvorfor kaldte han mig for Mikkel. Var den en fejl? Måske hørte jeg ikke efter – måske. Jeg kunne godt have heddet Mikkel. Men nu hedder jeg Rasmus. Jeg har nået en masse ting i dag: Drukket kaffe *med andre ord*. Og ellers ikke noget; nå nej jeg fik jo købt fødselsdagsgave til min bror. Der er så mange dejlige ting, jeg synes at det hele er meget dejligt. Jeg har sovet i et rødt kammer og nu ser jeg at Pär Thörn har et *Röda kammer* – men jeg ved jo ikke hvad det betyder liksom jeg ikke ved hvad Watt – hvordan det udtales *WHAT* eller *VAT*? Men jeg er også gået i stå med den bog. Det mytologiske landskab forsvinder ikke selvom jeg ikke læser. Der er ikke noget der forsvinder. Intet forsvinder og i dag er det onsdag. Hele verdenen er dejlig, dejlige mennesker over det hele. Jeg drømte om *dig* i nat jeg *ved* det bare, fordi jeg vågnede og var glad i hele kroppen.

KAPITEL

Han er *ALTSÅ* verdens mester. Sproget er så sort i kødet. Bølgerne er små så småt færdige med at klirre.

Månen stoppede. Den gik hjem. Vi havde også haven at se til. Bag knallerten gemte der sig et jointskod – benede fingre: Den døendes have af et håndtryk.

Men ingen skibe tak til min død er alt for våd. Vi gik lig u. Lagde os i hinandens himle, ba varme bryster tikkede.

Vem faen knepper hende. *Således* et vaskeægte heksebrev sagt dermed sagt! Som sådan en job mange børn.

Måske skulle jeg ikke have taget så mange piller, men sådan er livet jo. Livet? Spørger hun. *Du ve!* Prøver jeg nonchalant MEN hun er allerede stukket af. Min støvsuger ... man kan da ikke leve et ... liv *uden*. 5000. Vi går omkring og sparker til bilens dæk. Okay 4.

KAPITEL

Går og går. Hun kom lige med en meget mørk mand, det klirrede i mig da jeg gav ham de døendes hænder, benene håndroden, fingrene, benet ind til benet. Nu i kvæld et *arrondissement* af forskellige rødfjere dyr, helst næb tak! Maskinen tikkede.

Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le. Hun er go t at le.

Heksen var en heks. INAT vil blinde børn mane skoven frem. Jeg er pissebange for dig *slange*. Den støvsuger, vad tager du for den? normalt. Fem? Min trailer har kostet mindre. Vi tjatter til bilens dæk med fødderne. Deal!

Arkiv. B Hacking. Nielsen

© Rasmus Halling Nielsen 2009
Omslag: forfatteren
Skrifttype brugt til bogen: Garamond

Published by Koordinat

